

En person med en *mellemste førtidspension* har en formodet restarbejdsevne svarende til et sted mellem 12 og ca. 5 timer om ugen. Såfremt vurderingen har været rigtig og personen faktisk udnytter sin restarbejdsevne, vil *pågældende være uden mulighed for forbliven i eller optagelse i en A-kasse.*

En person med en *almindelig helbredsbetingset førtidspension*, der har en formodet restarbejdsevne, der er under halvdelen, men ikke under en tredjedel, skulle således kunne klare 15–20 timers arbejde om ugen. Hvis dette skøn er rigtigt og personen udnytter sin restarbejdsevne, vil der være *mulighed for optagelse i en arbejdsløshedskasse som deltidsforsikret.*

Nu er virkeligheden jo ikke altid, som lovgivningen forudsætter. Der kan sagtens være pensionister i arbejde, der falder uden for de anførte antagelser. Men den gruppe, der *formelt* diskrimineres, er gruppen med almindelig førtidspension som nævnt.

Denne gruppe er imidlertid yderst broget. Den omfatter: a) personer, der er henvist til at forsørge sig selv, nemlig enlige og gifte mænd samt enlige kvinder (inkl. kvinder, der er blevet enke eller separeret eller skilt efter mange år som hjemmearbejdende) og gifte kvinder, der hidtil har været i fuldtidsbeskæftigelse, samt gifte kvinder, der efter hidtidig fuldtidsbeskæftigelse er gået på halv tid på grund af helbredet, b) gifte kvinder, der har været hjemmearbejdende i mange år, men hvis arbejdsevne i hjemmet er nedsat til under halvdelen, og c) gifte kvinder, der har været hjemmearbejdende i mange år, men hvis ægtefælles indtægter ikke overstiger et beløb svarende til højeste førtidspension, og hvis arbejdsevne i udearbejde anses for nedsat til omkring en tredjedel eller mindre, men

hvis arbejdsevne i hjemmet ikke er væsentligt nedsat.

Af disse 3 grupper vil det kun være gruppe a), der reelt er mulige kandidater til et deltidsjob. En del af dem vil være personer, der har fået tilkendt pensionen efter det fyldte 60. år, og hvis arbejdsevne kan være så nedsat, at de ville have fået mellemste pension, hvis de havde været under 60 år på ansøgningstidspunktet. De er altså også ude af billedet. Tilbage er der en mindre gruppe. Det er imidlertid svært at danne sig et reelt billede af størrelsen af denne. Men det er for så vidt heller ikke det vigtigste. Diskriminationen er der. Og man kan måske endda sige, at den er billig at fjerne.

VS vurderede ved fremsættelsen af forslaget i sidste folketingsår, at det maksimalt drejede sig om 5.000 personer. Dette skøn var meget i overkanten, og ændringen er således billigere, end vi skønnede. Arbejdsministeren har på et spørgsmål om omfattede persongrupper (spørgsmål 1 og 2 til B 108) svaret, at skønsmæssigt mellem 500 og 1.000 personer modtager social pension samtidig med dagpenge.

Dansk Blindesamfund har i et hørings svar til B 108 skrevet, at man vurderer, at et tilfredsstillende system først kan opnås ved en reel nyvurdering af rådighedsbegrebet. Dette er VS for så vidt enig i, men vi vurderer, at det ikke vil være politisk muligt at nyvurdere rådighedsbegrebet, og at det næstbedste derfor er at ligestille »almindelige« dagpengemodtagere og dagpengemodtagere, der samtidig får social pension. Vi har derfor også præciseret, at dette drejer sig om mennesker, der er kommet ind i A-kassesystemet efter helt gængse regler, hvorfor de bliver diskrimineret.